Dziennik Zarządzeń

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

3 lipca. Nr. 11. Rok 1928.

TREŚĆ:

SPRAWY OGÓLNO-ADMINISTRACYJNE i PRAWNE.

56.

Nr. IV/2 A 12/34580/28 z dnia 13. czerwca 1928 I.

W sprawie egzaminów służbowych i komisyj egzaminacyjnych.

Aż do czasu wydania przez M. K. nowych jednolitych przepisów egzaminacyjnych, ustanawia się niniejszem tymczasowe programy egzaminów dla kandydatów na niżej wymienione stanowiska służbowe.

Z tą chwilą tracą swą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe zarządzenia co do programów egzaminów na te stanowiska; program egzaminów na inne (nie wymienione niżej) stanowiska służbowe pozostaje narazie bez zmiany.

Niżej podany program egzaminów ułożony został na podstawie opracowanego przez M. K. projektu nowych przepisów egzaminacyjnych, mających obowiązywać jednolicie na P. K. P. w najbliższej przyszłości.

§ 1.

Egzamin na stacyjnego.

Do egzaminu na stacyjnego mogą być dopuszczeni pracownicy, zatrudnieni w służbie telegraficznej, wagonowej, biletera i portjera stacyjnego, kasjera biletowego i bagażowego lub dozorcy przystanku, po przebyciu conajmniej trzymiesięcznego zajęcia próbnego w jednej z wymienionych gałęzi służby.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Znajomość pisowni polskiej, umiejętność ułożenia i napisania raportu z zakresu swej służby oraz znajomość rachunków w zakresie 4 działań liczbami zwykłemi i ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi.

b) ustnego:

Znajomość:

1) geografji kolejowej własnego i sąsiednich okręgów,
2) służbowego i ściennego rozkładu jazdy,
3) rozkładu jazdy pociągów, zatrzymujących się na danej stacji oraz połączeń na sąsiednich stacjach węzłowych,
4) przepisów o postępowaniu w razie wypadku kolejowego, o niesieniu pierwszej pomocy i policyjno-kolejowych przepisów ruchu, załącznik I. wyciągu z regulaminu ruchu (całe),
5) przepisów o pożarnictwie,
6) przepisów bezpieczeństwa,
7) przepisów o przechowaniu bagażu i o postępowaniu z przedmiotami znalezionemi,
8) rodzajów i wyglądu biletów i dokumentów przejazdowych oraz wykazów upoważniających do wstępu na peron,

nadto ogólna znajomość:

9) przepisów o służbie na kolejach państwowych (pragmatyka),
10) a) pracownicy zatrudnieni w służbie telegraficznej, wagonowej lub dozorcy przystanku mają wykazać znajomość: z przepisów ruchu, dział 2-gi (cały) i z

działu 7-go § 102. z zakresu sygnalizacji, sygnały dzwonkowe, sygnały strażnicze, sygnały główne, sygnały na pociągu, sygnały akustyczne maszynisty, akustyczne i optyczne przy przetaczaniu (ustawiacza),

b) pracownicy zatrudnieni w służbie biletera, portjera i kasjera biletowego i bagażowego:
z zakresu przepisów ruchu — §§ 26, 33[12], 40, 81B.,
z zakresu sygnalizacji: sygnały strażnicze, sygnały główne, sygnały na pociągu, sygnały akustyczne maszynisty, akustyczne i optyczne przy przetaczaniu, (ustawiacza),

11) przepisów o czyszczeniu i dezynfekcji wagonów,
12) rodzajów wagonów i ich cech.

Oprócz przedmiotów wymienionych powyżej obowiązani są stacyjni mający być użyci stale jako:

a) telegrafiści — do złożenia egzaminu telegraficznego w pełnym zakresie,
b) kasjerzy biletowi i bagażowi lub dozorcy przystanku do złożenia egzaminu przepisów:
1) taryfy osobowej bagażowej i wojskowej,
2) wykonawczych dla kas biletowych i bagażowych.

Pracownicy etatowi, przekazani na posterunki stacyjnych z innych gałęzi służby ze względu na brak uzdolnienia fizycznego do pełnienia dotychczasowej służby, winni złożyć egzamin nieścisły ze znajomości tej służby, przewidzianej dla stacyjnego, do pełnienia której zostali przydzieleni.

§ 2.

Egzamin dla magazynowego w służbie eksploatacyjnej.

Stanowiska magazynowego przewidziane są dla odprawiaczy pociągów oraz przodowników partji robotniczych większych magazynów towarowych, bagażowych i przeładowni. Stanowisko to mogą uzyskać również ci robotnicy magazynowi, którzy na mniejszych stacjach wykonują wszystkie czynności, połączone ze służbą magazynową.

Służba przygotowawcza: conajmniej dwuletnia służba kolejowa, z tego 1 rok w magazynie towarowym lub bagażowym, w tem 6 miesięczne zajęcie próbne w charakterze magazynowego (przodownika) lub odprawiacza pociągu.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność pisania i czytania oraz znajomość rachunków w zakresie czterech działań ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi.

b) ustnego:

Znajomość:
1) przepisów o służbie na kolejach państwowych i przepisów bezpieczeństwa,
2) przepisów P. W. E. w zakresie służby magazynowego,
3) przepisów o przewozie przesyłek drobnicowych,
4) przepisów o postępowaniu z przesyłkami bezdowodowemi oraz uszkodzonemi,
5) przepisów dotyczących badania, ważenia, okartkowania i załadowania tudzież składania w magazynie oraz wydawania przesyłek i bagażu,
6) geografji kolejowej własnego okręgu,
7) przepisów gospodarki wagonowej z zakresu służby magazynowego,
8) przepisów o wspólnem używaniu wagonów R. I. V. oraz przepisów o dezynfekcji wagonów,
9) rodzajów wagonów i cech wagonów własnych i obcych państw, ich urządzeń i używalności,
10) wag zwykłych, torowych, miar wagowych i sposobu użytkowania tych urządzeń, jak również umiejętność obsługi żórawi dźwigowych i innych urządzeń ładunkowych.

Przed powołaniem do egzaminów winien pracownik wykazać praktyczne uzdolnienie do służby magazynowego przed Naczelnikiem służbowym.

§ 3.

Egzamin na magazyniera służby eksploatacyjnej.

Do egzaminu na magazyniera mogą być dopuszczeni starsi magazynowi po conajmniej 3-letniej służbie w charakterze magazynowego, tudzież odpowiednio kwalifikowani pracownicy magazynowi i ekspedycyjni, po conajmniej jednorocznej służbie w kolejnictwie i trzymiesięcznym zajęciu próbnem na stanowisku magazyniera.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Znajomość pisowni polskiej i umiejętność złożenia raportu służbowego w stylu zwięzłym i jasnym w zakresie służby oraz znajomość rachunków w zakresie czterech działań liczbami zwykłemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi tudzież reguły trzech.

b) ustnego:

Znajomość:
1) przepisów o służbie na państwowych kolejach,
2) przepisów przewozowych, taryfy osobowej, bagażowej i towarowej,
3) przepisów wykonawczych dla ekspedycji towarowych i bagażowych ze szczególnem uwzględnieniem postanowień, odnoszących się do służby magazynowej,
4) przepisów o przewozie i ładowaniu tudzież wyładowaniu drobnicy i przesyłek wagonowych oraz o formowaniu wagonów zbiorowych,
5) przepisów o obsłudze bocznic,
6) przepisów kierunkowych dla przesyłek drobnicowych i całowagonowych,

7) przepisów dla kolejowych ajencji celnych w odniesieniu do służby magazynowej i znajomość postępowania z przesyłkami celnemi,
8) przepisów o postępowaniu z przesyłkami bezdowodowemi, uszkodzonemi i przedmiotami znalezionemi,
9) rodzajów wagonów PKP i obcych państw, ich urządzenia, używalności i cech,
10) przepisów gospodarki wagonowej i przepisów o wspólnem użytkowaniu wagonów towarowych, (R. I. V.),
11) istniejących urządzeń dla ważenia towarów i wagonów, wag zwykłych i torowych, urządzeń do ładowania towarów i sposób ich obsługi,
12) z zakresu przepisów ruchu: dział 5 (cały) służba przetokowa, przepisy policyjno-kolejowe (załącznik I. do przepisów ruchu) przepisy dla przewozu prochu i innych materjałów wybuchowych (załącznik 10 do przep. ruchu), przepisy bezpieczeństwa; z zakresu sygnalizacji: sygnały akustyczne maszynisty, akustyczne i optyczne przy przetaczaniu i sygnały na zwrotnicach,
13) przepisów o czyszczeniu i dezynfekcji wagonów,
14) geografji kolejowej własnego okręgu i okręgów sąsiednich.

§ 4.

Egzamin na starszego magazyniera w służbie ekspl.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni magazynierzy przy dobrej kwalifikacji zawodowej.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Wypracowanie z dziedziny służby magazyniera przy zastosowaniu poprawnej pisowni polskiej i jasnego urzędowego stylu.

b) u s t n e g o:

Ogólna znajomość:
1) geografji kolejowej własnego okręgu szczegółowo i całego państwa tudzież państw sąsiednich w ogólności,
2) ustroju państwa (konstytucja) i organizacja władz państwowych, sądowych i samorządu,
3) organizacji kolejowej i władz kolejowych ze szczególnem uwzględnieniem organizacji własnego okręgu,
4) ustawy uposażeniowej, emerytalnej i przepisów o należnościach ubocznych.

§ 5.

Egzamin na mostowniczego:

Kandydat winien posiadać conajmniej jednoroczną praktykę w zakładach budowy i montażu mostów żelaznych i żelazno-betonowych, a nadto conajmniej 6 miesięczne zajęcie próbne w służbie mostowniczego.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Umiejętność ułożenia raportu służbowego i znajomość rachunków w zakresie 4 działań ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi, tudzież umiejętność sporządzenia zwykłego prostolinjowego szkicu ręcznego.

b) u s t n e g o:

Znajomość:
1) przepisów ruchu i sygnałowych w zakresie służby mostowniczego.
2) przepisów o postępowaniu w razie wypadku kolejowego, lub gdy zajdą inne okoliczności, zagrażające ruchowi pociągów, oraz znajomość przepisów bezpieczeństwa,
3) przepisów o służbie na kolejach państwowych i instrukcji służbowych dla zawiadowców odcinków drogowych, torowych i dróżników,
4) przepisów o ewidencji i nabywaniu materjałów i szemat budżetowy w zakresie służby mostowniczego,
5) sposobu utrzymania konstrukcji mostów żelaznych i żelazno-betonowych oraz przepisów o ochronie mostów (przepisy przeciwpożarowe),
6) znajomość konstrukcji mostów żelaznych i żelazno-betonowych i używanych przy budowie mostu materjałów i narzędzi,
7) umiejętność dokonywania naprawy mniejszych uszkodzeń, wymiany nitów, naciągania śrub i t. p., z której to umiejętności egzamin praktyczny odbiera zawiadowca odcinka drogowego przed odbyciem się egzaminu ścisłego.

§ 6.

Egzamin na palacza kotłów stałych.

Do służby przygotowawczej na palacza kotłów stałych mogą być dopuszczani pracownicy, wykazujący conajmniej jeden rok służby w parowozowni lub warsztacie w charakterze robotnika w tem conajmniej 6 miesięcy jako pomocnik ślusarski przy naprawie parowozów.

Służba przygotowawcza obejmuje roczny okres zajęcia próbnego w służbie palacza kotłów stałych. Na czasokres ten może być policzona służba w charakterze palacza parowozowego.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Znajomość czytania i pisania i rachunków w zakresie czterech działań liczbami zwykłemi.

b) u s t n e g o:

Znajomość:
1) przepisów o służbie na państwowych kolejach i instrukcji służbowych dla palaczy kotłów stałych,
2) znajomość konstrukcji kotła i jego urządzeń oraz przepisów bezpieczeństwa i zachowania środków ostrożnościowych przy obsłudze kotła,
3) znajomość konstrukcji, urządzeń i przepisów o obsłudze stacyj wodnych,
4) znajomość materjałów służących do ruchu i obsługi kotła i urządzeń stacji wodnych.

Przed powołaniem do egzaminu ścisłego należy kandydata poddać egzaminowi praktycznemu na samoistnego dozorcę kotła parowego w ruchu (autoryzacja) przez Zast. Nacz. Oddziału Mechanicznego lub kontrolera maszynowego w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4. 6. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 454). Zadawane przy egzaminie pytania i polecenia wykonania czynności winne być ograniczone do sprawdzenia, czy kandydat rozumie znaczenie i potrzebę poszczególnych urządzeń kotła, czy ma dostateczną wprawę i umiejętność używania ich oraz utrzymania w sprawności, czy potrafiłby sobie radzić w razie wypadku braku wody w kotle, nadmiernego wzrostu ciśnienia, tworzenia się wypuklin lub innych uszkodzeń kotła a także czy zna przepisy dla obsługujących kotły. Pytania powinny być stawiane kandydatowi w sposób jasny, uwzględniający jego zdolność rozumienia rzeczy.

W razie dodatniego wyniku egzaminu wydaje się kandydatowi świadectwo uzdolnienia według poniższego wzoru *), w którem ma być wymienione imię i nazwisko i wiek kandydata, wielkość kotła, jego system i związane z nim urządzenia, jak podgrzewacz pary, podgrzewacz wody, rodzaj paleniska, paliwa, wogóle streszczenie takie, z którego możnaby wnosić, do obsługi jakiego urządzenia kandydat jest uzdolniony.

Świadectwo ma być zaopatrzone pieczęcią i podpisem egzaminującego. Odpis tego świadectwa należy dołączyć do wniosku o dopuszczenie do egzaminu ścisłego.

*) **Wzór.**

Wymiar 21×16,5 cm.

Świadectwo Nr. . . . . . .

. . . . lat . . . . .

zatrudniony w . . . .

poddał się w dniu dzisiejszym w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4. czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 454) egzaminowi umiejętności obsługi kotłów i przynależnych urządzeń, składającego się:

. . . .

. . . .

. . . .

W wyniku tego egzaminu przyznaje mu się prawo do samodzielnej obsługi kotłów.

. . . ., dnia . . . . .

(pieczęć i podpis egzaminującego.)

§ 7.

Egzamin na maszynowego.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni pracownicy, posiadający świadectwo wyzwolenia w rzemiośle ślusarskiem, conajmniej półroczną praktykę przy naprawie parowozów w warsztatach a pozatem roczne zajęcie próbne przy obsłudze stałych maszyn parowych.

Służba w charakterze pomocnika maszynisty II. kl. może być do 8 miesięcy policzona do wymaganego rocznego zajęcia próbnego przy obsłudze stałych maszyn.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Umiejętność czytania i pisania i znajomość rachunków w zakresie czterech działań liczbami zwykłemi, ułamkami zwykłemi i dziesiętnemi,

b) u s t n e g o:

Znajomość:

1) przepisów o służbie na kolejach państwowych,
2) instrukcji służbowej dla maszynowych,
3) materjałów zużywanych przy budowie i utrzymaniu maszyn parowych,
4) maszyn i kotłów parowych, ich części składowych i zapasowych tudzież urządzeń bezpieczeństwa,
5) wewnętrznego urządzenia kotłów i przepisów co do ich perjodycznego badania,
6) przepisów o obsłudze kotła pod parą i w stanie zimnym i utrzymania maszyny parowej w ruchu i w stanie nieczynnym,
7) przepisów o obsłudze stacyj wodnych i znajomości ich urządzeń maszynowych.

Przed powołaniem do egzaminu ścisłego winien kandydat wykazać się świadectwem, uprawniającem do samoistnej obsługi kotła parowego w ruchu (vide § 6.).

Pracownicy posiadający egzamin na maszynistę parowozowego, przydzieleni do służby maszynowego, są zwolnieni od egzaminu powyższego, winni jednak złożyć egzamin praktyczny przewidziany w ustępie poprzednim niniejszego §.

§ 8.

Egzamin na palacza parowozowego.

Wymagane conajmniej jednoroczne *) zatrudnienie w charakterze robotnika przy naprawie parawozów w warsztacie lub parowozowni i conajmniej 6 miesięczne zajęcie próbne **) w charakterze palacza parowozowego.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni również palacze parowozowni, po przebyciu conajmniej 3 miesięcznego zajęcia próbnego w służbie palacza parowozowego.

---

*) Pracownicy parowozowni (czyściciele i t. d.), mający stanowić zapasowy personel dla służby palacza parowozowego na wypadek zwiększonego czasowego zapotrzebowania palaczy parowozowych winni wykazać conajmniej 6 miesięczne zatrudnienie w służbie kolejowej.

**) Przed powierzeniem służby palacza winni pracownicy ci wykazać znajomości, wymagane pod punktem 5) i 6) przed naczelnikiem parowozowni.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność pisania i czytania i znajomość rachunków z zakresu czterech działań liczbami zwykłemi.

b) ustnego:

Znajomość:

1) przepisów o służbie na kolejach państwowych,
2) służbowego rozkładu jazdy z wyłączeniem graficznego, używanie telefonu i innych urządzeń, służących do wzywania pomocy,
3) instrukcji służbowej dla palaczy parowozowych oraz przepisów o obsłudze kotłów z żelaznemi paleniskami,
4) przepisów ruchu i sygnałowych w zakresie służby palacza parowozu i przepisów o postępowaniu w razie wypadku kolejowego,
5) znajomość urządzeń parowozu, służących do opalania, zasilania, smarowania i hamowania,
6) umiejętność zatrzymania parowozu,
7) znajomość materjałów do opalania, czyszczenia, smarowania i uszczelnienia części parowozu, oraz narzędzi i sygnałów znajdujących się na parowozach.

Bezpośrednio przed powołaniem do egzaminu winien pracownik złożyć praktyczny egzamin ze służby palacza parowozowego przed Zastępcą Nacz. Oddziału Mechanicznego lub kontrolerem maszynowym, oraz wykazać się świadectwem złożonego egzaminu na samoistnego dozorcę kotła parowego w ruchu (vide § 6.).

§ 9.

Egzamin na dyspozytora parowozowni.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni odpowiednio kwalifikowani maszyniści II. kl. i I. kl., a z pośród nich w pierwszej linji nieposiadający fizycznych zdolności do pełnienia służby na parowozie, po odbyciu conajmniej 6 miesięcznego okresu służby w charakterze dyspozytora

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność należytego pisemnego wyrażania się w stylu zwięzłym i jasnym oraz znajomość rachunków z zakresu czterech działań z ułamkami i reguły trzech.

b) ustnego:

Znajomość:

1) metrycznego systemu miar i wag,
2) organizacji władz kolejowych i Regulaminu dla D. K. P. i Oddziałów Mechanicznych,
3) przepisów o służbie na kolejach państwowych,
4) przepisów premjowych i o należytościach ubocznych dla drużyn parowozowych oraz przepisów rachunkowych i magazynowych w zakresie służby dyspozytora,
5) przepisów o czasie pracy na kolejach w odniesieniu do służby mechanicznej oraz o Kasie Chorych i Emerytalnej,
6) regulaminu budowy i eksploatacji Kolei,
7) przepisów gospodarki parowozowej w zakresie służby trakcji,
8) umiejętność układania turnusów dla parowozów oraz drużyn parowozowych,
9) przepisów o obsłudze parowozów i tendrów w ruchu oraz przepisów o postępowaniu w warsztatach przy naprawie parowozów i tendrów jakoteż znajomość ustawy kotłowej,
10) znajomość konstrukcji urządzeń trakcyjnych oraz przepisów o postępowaniu przy badaniu i naprawie tych urządzeń,
11) przepisów o urządzeniach bezpieczeństwa i pożarowych w parowozowniach, o niesieniu pierwszej pomocy w razie wypadku i postępowaniu w razie nadzwyczajnych wydarzeń,
12) znajomość szematu i preliminarza budżetowego,
13) ogólna znajomość przepisów o rachunkowości P. K. P.

§ 10.

Egzamin na starszego montera sygnalizacji.

Do egzaminu na starszego montera sygnalizacji mogą być dopuszczeni monterzy sygnalizacji I. kl., posiadający conajmniej dwuletnią służbę w tym charakterze i rok praktyki w służbie starszego montera sygnalizacji.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Wykonanie odpowiedniego szkicu urządzeń stawidłowych.

b) ustnego:

Znajomość:

1) przepisów stawidłowych, blokowych, przepisów służbowych dla drożników i zwrotniczych, dozorców przewodów i monterów sygnalizacji i przepisów wspólnych dla pracowników etatowych,
2) przepisów ruchu, przepisów sygnałowych i przepisów o budowie i eksploatacji kolei w zakresie służby starszego montera sygnalizacji,
3) części B) ogólnych warunków o dostawie i montażu stawideł zwrotniczych i sygnałowych, mechanicznych i elektrycznych,
4) przepisów o nabywaniu i ewidencji materjałów i przedmiotów inwentarjalnych w zakresie służby montera sygnalizacji,
5) dokładna znajomość planu stacji i planu zależności, budowy i działania stawideł mechanicznych (zwrotniczych i sygnałowych), elektrycznych i sygnałów, znajomość używanego przy budowie tych urządzeń materjału i właściwości tegoż,

6) ogólna znajomość urządzenia blokady stacyjnej i linjowej i umiejętność usuwania drobniejszych przeszkód w tejże,
7) dokładna znajomość budowy zwrotnic i urządzeń, centralizacji zwrotnic i sygnałów.

§ 11.

Egzamin na palacza elektrowni.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni pracownicy, posiadający conajmniej jednoroczną służbę w charakterze robotnika w elektrowni lub w parowozowni i conajmniej roczne zajęcie próbne w charakterze palacza elektrowni.

Zakres egzaminu:

a) pisemnego:

Umiejętność czytania i pisania i znajomość rachunków w zakresie 4 działań.

b) ustnego:

Znajomość:

1) urządzeń i części kotła, w szczególności przyrządu do opalania i zasilania wodą, sposób utrzymania ognia i oszczędnego używania paliwa i smarów,
2) przepisów o obsłudze kotła pod parą, utrzymania i obsługi kotła w stanie zimnym,
3) przepisów i urządzeń bezpieczeństwa,
4) instrukcji służbowej dla maszynowych,
5) znajomość materjałów, służących do opalania, uszczelnienia i czyszczenia kotłów.

Przed powołaniem do egzaminu ścisłego winien kandydat wykazać się świadectwem złożonego egzaminu na samoistnego dozorcę kotła parowego w ruchu (vide § 6).

Palacze stałych kotłów posiadający odnośny egzamin ścisły, przydzieleni do służby jako palacze elektrowni, są zwolnieni od składania powyższego egzaminu.

§ 12.

Egzamin na maszynistę elektrowni.

Kandydaci winni posiadać świadectwo wyzwolenia w rzemiośle ślusarskiem i conajmniej jednoroczną praktykę w warsztatach przy naprawie parowozów.

Przed powołaniem do egzaminu winien kandydat odbyć roczne zatrudnienie próbne przy obsłudze maszyn i kotłów parowych.

Służba w charakterze pomocnika maszynisty II. kl. może być zaliczoną do powyższej praktyki do 4 miesięcy.

Przy egzaminie wymagać należy znajomości przepisów z zakresu egzaminu na maszynowego (§ 7), łącznie z egzaminem praktycznym z obsługi kotła parowego.

Nadto:

1) znajomość systemu metrycznego miar i wag,
2) znajomość ogólnych urządzeń elektrycznych maszyn i motorów o prądzie zmiennym i stałym, maszynowych urządzeń gazowni i ich obsługi,
3) umiejętność wyszukania przeszkód w tych urządzeniach i ich usuwanie w mniejszym zakresie,
4) znajomość urządzeń dla przetworu prądu i rozdzielni elektrowni i sposób ich obsługi,
5) znajomość materjałów zużytkowanych przy naprawie maszyn i instalacji elektrycznych i sposobu ich przechowania,
6) znajomość materjałów służących do obsługi i utrzymania motorów, maszyn i urządzeń elektrowni, oraz materjałów z zakresu służby elektrotechnicznej.

Wymogi punktu 2. należy stwierdzić w drodze osobnego praktycznego egzaminu przed Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego lub warsztatowego lub jego zastępcą.

W szczególności winien kandydat podczas egzaminu tego wykazać umiejętność puszczania w ruch maszyn elektrycznych i utrzymania ich w ruchu w ciągu kilku godzin, w którym to czasie winny następować zmiany odbioru prądu popędowego i świetlnego.

Zaświadczenie o wyniku egzaminu winno być dołączone do wniosku o powołanie do egzaminu.

§ 13.

Egzamin na elektromontera.

Kandydaci winni posiadać obok świadectwa wyzwolenia w rzemiośle ślusarskiem lub mechanika, ukończoną szkołę rzemieślniczą z kursem mistrzów typu Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie, ze specjalnym kursem elektrotechnicznym i conajmniej dwuroczną praktykę we fabrycznych zakładach elektrycznych w charakterze ślusarza lub mechanika *).

W okresie tej służby winien pracownik przez conajmniej 6 miesięcy pracować przy utrzymaniu i obsłudze elektrycznych urządzeń maszynowych i oświetlenia.

Przy egzaminie należy wymagać: znajomości przepisów w zakresie ustalonym dla maszynowego (§ 7) pod punktem 1, 2 i 4 **).

Nadto znajomość:

1) systemu metrycznego miar i wag,
2) ogólnego urządzenia elektrycznych maszyn i motorów o prądzie zmiennym i stałym, ich obsługa i utrzymanie,
3) umiejętność wyszukiwania i usuwania błędów, uszkodzeń i zakłóceń w funkcjonowaniu maszyn i instalacji elektrycznych, tudzież przewijania maszyn elektrycznych,

---

*) W wypadku braku kandydatów z podanem przygotowaniem szkolnem stanowiska te dostępne są także dla rzemieślników bez tego wyszkolenia.

**) Kandydat winien posiadać egzamin praktyczny z obsługi kotłów parowych, przewidziany w § 7. dla maszynowych.

4) znajomość materjałów zużytkowanych przy naprawie maszyn i instalacji elektrycznych i sposobu ich przechowania,
5) instrukcji służbowych dla maszynistów i elektromonterów,
6) znajomość materjałów służących do obsługi i utrzymania motorów, maszyn i urządzeń elektrowni oraz materjałów z zakresu służby elektrotechnicznej.

Wymogi punktu 2) należy stwierdzić w drodze osobnego praktycznego egzaminu przed Naczelnikiem Oddziału Mechanicznego lub warsztatowego, lub jego zastępcą.

W szczególności winien kandydat podczas egzaminu tego wykazać umiejętność puszczania w ruch maszyn elektrycznych i utrzymania ich w ruchu w ciągu kilku godzin, w którym to czasie winny następować zmiany odbioru prądu popędowego i świetlnego.

Zaświadczenie o wyniku egzaminu winno być dołączone do wniosku o powołanie do egzaminu.

§ 14.

Egzamin na starszego elektromontera.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni elektromonterzy I. kl. po conajmniej 5-cio letniej służbie w tym charakterze i przy dobrej kwalifikacji zawodowej.

Zakres egzaminu: znajomości wymagane podczas egzaminu na elektromontera z rozszerzeniem na zakres służby starszego elektromontera.

Nadto:

a) p i s e m n e g o:

Umiejętność sporządzenia szkicu ręcznego.

b) u s t n e g o:

1) dokładna znajomość urządzeń, przy których zatrudnia się kandydata,
2) umiejętność dokonywania pomiarów, napięcia prądu, energji elektrycznej i kontroli pracy urządzeń elektrycznych tudzież znajomość obsługi i utrzymania aparatów dla regulacji i pomiaru prądu przy maszynach i instalacjach elektrycznego oświetlenia,
3) umiejętność dokonywania pomiarów izolacji sieci i instalacje elektrycznych.
4) instrukcji służbowej dla starszego elektromontera i ewtl. wydane osobne przepisy o sposobie utrzymania poszczególnych instalacji elektrycznych,
5) znajomość przepisów ochronnych przy elektrycznych instalacjach,
6) znajomość budowy maszyn i instalacji dla wytworu, przetworu i rozdzielni prądu elektrycznego, ich utrzymania i obsługi,
7) znajomość materjałów służących do obsługi, utrzymania motorów, maszyn i urządzeń elektrowni oraz materjałów z zakresu służby elektrotechnicznej.

§ 15.

Egzamin na magazynowego w służbie zasobów.

Do egzaminu mogą być dopuszczeni przodownicy i wydawcy materjałów w magazynach zasobów po conajmniej dwuletniej służbie w magazynie zasobów.

W okresie tym powinno się mieścić conajmniej jednoroczne zatrudnienie w charakterze przodownika magazynu lub wydawcy materjałów.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Umiejętność czytania i pisania oraz znajomość rachunków w zakresie czterech działań bez ułamków,

b) u s t n e g o:

Znajomość:

1) systemu metrycznego miar i wag,
2) przepisów o nabywaniu i ewidencji materjałów w zakresie służby magazynowego,
3) sposobu składania materjałów zasobowych, ładowania i wyładowania,
4) mianownictwa materjałów w zakresie służby magazynowego,
5) przepisów o przewozie przesyłek służbowych drobnicowych i całowagonowych,
6) przepisów o pożarnictwie, o niesieniu pierwszej pomocy, oraz przepisów bezpieczeństwa,
7) przepisów o służbie na kolejach państwowych.

§ 16.

Egzamin na magazyniera w służbie zasobów.

Służba przygotowawcza: 6 miesięczne zajęcie próbne w służbie magazyniera zasobów.

Do egzaminu mogą być również dopuszczeni starsi magazynowi po przebyciu conajmniej dwu letniej służby w tym charakterze, przy dobrej kwalifikacji służbowej.

Zakres egzaminu:

a) p i s e m n e g o:

Umiejętność ułożenia raportu służbowego w stylu jasnym i zwięzłym, oraz znajomość rachunków w zakresie czterech działań włącznie z ułamkami i regułą trzech.

b) u s t n e g o:

Znajomość:

1) systemu metrycznego miar i wag,
2) przepisów o prawach i obowiązkach pracowników kolejowych,
3) szematu zarachowania i przepisów o ewidencji i nabywaniu materjałów i inwentarza, mianownictwa materjałów w zakresie służby magazyniera zasobów,
4) materjałów, narzędzi i części zapasowych, znajdujących się w magazynie,

5) przepisów o przewozie przesyłek służbowych drobnicowych i całowagonowych,
6) przepisów ruchowych i przewozowych w zakresie służby magazynowej,
7) przepisów o pożarnictwie i niesieniu pierwszej pomocy w razie wypadku,
8) geografji kolejowej własnego okręgu,
9) ogólna znajomość przepisów o rachunkowości P. K. P.

II.

Komisje egzaminacyjne.

Odnośnie do wyżej ustalonych programów egzaminów służbowych podaje się:

Egzamina ad §§ 3, 4, 9, 10, 13 i 14 odbywają się w Dyrekcji Kolei Państwowych, egzamina ad § 15 i 16 w Głównym Magazynie Zasobów w Poznaniu (dla całego okręgu tutejszej Dyrekcji Kolei Państwowych), zaś reszta egzaminów, w Oddziałach.

Skład komisyj egzaminacyjnych obowiązuje:

a) dla egzaminów ad §§ 1, 2, 4, 7, 8 i 13 — nadal bez zmiany (komisje ustalone zarządzeniem Dyrekcji Kolei Państw., ogłoszone w Dz. Zarz. No. 22 z r. 1927 poz. 211),

b) dla egzaminu ad § 3 skład komisji jak przy egzaminie na st. magazyniera (Dz. Zarz. 22/27).

c) dla egzaminów ad §§ 6, 11 i 12 skład komisji jak przy egzaminie na palacza parowozowego (Dz. Zarz. 22/27),

d) dla egzaminu ad § 14 skład komisji jak przy egzaminie na elektromontera (Dz. Zarz. 22/27),

e) dla egzaminów ad §§ 15 i 16 skład komisji, ustalony zarządzeniem Dyrekcji Kolei Państwowych, ogłoszonem w Dz. Zarz. Nr. 29 z r. 1927 poz. 253 (o komisji dla egzaminu na magazyniera zasobów).

f) dla egzaminu ad § 9:

Członkowie komisyj egzaminacyjnych:
Zastępca Naczeln. Wydz. — inż. Gajewski
kierownik działu — Bistroń
p. o. kierownik działu — Łukomski
Zastępcy członków komisyj egzaminacyjnych:
kierownik działu — inż. Szurek
p. o. kierownik działu — Łytkowski
referendarz — Dr. Dziewiński

g) dla egzaminu ad § 10:

Członkowie komisyj egzaminacyjnych:
Zastępca Nacz. Wydz. — inż. Szczerbowski
Kontroler Wydziału — Hechliński
Zastępcy członków komisyj egzaminacyjnych:
Zastępca Nacz. O. Dr. Poznań — inż. Wołkow
St. zawiadowca odcinku sygn. — Nawrot.

57.

Nr. Pr. A 1/7057/28 z dnia 16 czerwca 1928 r.

W sprawie potrącenia przez listy płac składek członkowskich na rzecz Zrzeszenia Lekarzy Kolejowych R. P.

W myśl postanowień, zawartych w Dzienniku Zarządzeń Nr. 434 ex 1924 należy począwszy od dnia 1 lipca b. r. potrącać przez listy płacy członkom Zrzeszenia Lekarzy Kolejowych R. P. składki członkowskie w wysokości 1.00 zł (jednego złotego) miesięcznie.

Potrąceń składek należy dokonywać jedynie za zgodą odnośnych członków Zrzeszenia.

Kasie Głównej D. K. P. poleca się potrącone składki członkowskie wypłacać na ręce Dr. Aleksandra Rozanowa, skarbnika wzmiankowanego Zrzeszenia.

SPRAWY FINANSOWE.

58.

Nr. V/1. R. 1/33712/28. z dnia 16. czerwca 1928.

W sprawie uzupełnienia wykazu Związków Pracowników Kolejowych uznanych przez Ministerstwo Komunikacji.

Stosownie do zarządzenia Ministerstwa Komunikacji poleca Dyrekcja uzupełnić wykaz Związków wymienionych w Dzienniku Zarządzeń Nr. 15/137/27 jak następuje:

W ustępie A. należy wpisać pod nową liczbą:

10. **Związek Pracowników Drogowych w Toruniu.** (patrz Dziennik Zarządzeń 29/255/27).
11. **Zrzeszenie Techników Kolejowych R. P.**
12. **Zrzeszenie Lekarzy Kolejowych R. P.** —

Z datą ogłoszenia niniejszego należy dokonywać potrącenia składek od członków powyższych Związków w listach na wypłatę uposażeń wzgl. zarobków.

SPRAWY EKSPLOATACYJNE.

59.

Nr. 1/I. E 11/32935/28 z dnia 6 czerwca 1928.

W sprawie ujednostajnienia porządku jazdy przez miejsca zabezpieczone sygnałem „zwolnić bieg".

Na skutek rozp. Min. Kom. IV. 17595/11 z dnia 3. IV. 28 r., ogłoszonego w Dzien. Urzęd. nr. 10/28 poz. 118 Dyr. Kol. P., zarządza natychmiastowe odręczne przeprowadzenie następującego uzupełnienia „Przepisów ruchu, tłomaczenia polskiego" w § 48 (10).

W trzecim wierszu od dołu wymienionego punktu 10 (str. 70) za słowami „przez mosty ruchowe" należy skreślić ustęp od „i na szlakach... do odmiennego rozporządzenia", a umieścić nowy ustęp „oraz przez miejsca, zabezpieczone sygnałem 12 „zwolnić bieg" (Przep. sygn. na P. K. P.), jeżeli prędkość ta została wskazaną maszyniście na jednej z poprzednich stacyj; o ile zaś maszynista nie został powiadomiony o istnieniu tego sygnału na szlaku, ani o tem z jaką prędkością ma jechać przez miejsca, tym sygnałem zabezpieczone, należy przez miejsca te jechać z prędkością, nieprzekraczającą 15 klm. na godzinę".

Na wstępie § 48 (10) **„Szczegółowe wypadki" zamiast** „Szybkość pociągów" umieścić słowa „Prędkość pociągów".

Na marginesie pktu 18 str. 63 „Przep. Sygn. na Kolej. Polsk." należy odręcznie odnotować powyższe zarządzenie.

W przepisach ruchu (Fahrdienstvorschriften) — brzmieniu niemieckiem — na marginesie § 48 (10) pod słowami „Besondere Fälle" należy umieścić uwagę, z powołaniem się na niniejsze zarządzenie, a zamiast słów „Signal 5" umieścić słowa „sygnał 12" (Przep. sygn. P. K. P.).

W niemieckich przepisach sygnalizacji (Signalbuch), w rozdziale II „Sygnały drogowe" (Wärtersignale) ponad słowami „Signal 5 (Langsamfahrsignal)" należy umieścić „Sygnał 12 — Zwolnić bieg" (Przep. Sygn. na P. K. P.), zaś słowa „Signal 5" skreślić.

Następnie w przepisach wykonawczych do pktu 23 rozdziału II (Ausführungsbestimmungen „Zu II") niem. przep. sygn. (Signalbuch) zamiast słów „Zu Signal 5" należy umieścić słowa „Do sygnału 12 (Przep. sygn. na P. K. P.)".

Powyższe zmiany i uzupełnienia należy przeprowadzić **czerwonym atramentem.**

Oddz. Ekspl., Mech. i Drog., warsztaty I i II kl., zawiadowcy miejsc służbowych, wszystkie organa kontrolne, jak również instruktorzy dopilnują wykonania powyższego.

Wszystek personel służby trakcyjnej, pociągowej, stacyjnej i drogowej należy natychmiast dowodnie pouczyć i przeegzaminować.

60.

Nr. I/3. E 36/36474/28. z dnia 9. czerwca 1928.

W sprawie zabezpieczenia odstawionych wagonów przed okradaniem z przyborów.

W ostatnim czasie stwierdzono wiele wypadków okradania odstawionych wagonów z przyborów jak: panewki, a nawet całe komplety hamulcowe. Stacje, na których są odstawione wagony, zorganizują obchody kontrolne w celu zapobieżenia tym kradzieżom. Stacje, posiadające stałych stróży, zaostrzą kontrolę przez nich wykonywane. Organy kontrolne zwrócą przy swych objazdach kontrolnych baczną uwagę na te niedomagania. Za dalsze wypadki okradania wagonów będzie Dyrekcja winnych niedostatecznego dozorowania pociągała do odpowiedzialności.

ZAWIADOMIENIA:

(Sprawy szczegółowo-osobowe.)

Przeniesienia ze względów służbowych

z dniem 1. 2. 1928 r.

Graczkowski Kazimierz, st. asyst., ze stacji Szubin jako zawiadowca st. 4. kl. do Panigrodzia. I/1-E2/16364/28

Gawłowicz January, asystent, z biura O. E. Leszno — w charakterze przydzielonym do st. Leszno. I/1 8336/28

z dniem 15. 2. 28.

Prylewski Stanisław, asystent, z eksp. tow. Poznań, w tym samym charakterze do eksp. posp. Poznań. I/1-E2/19605/28

Kranz Marjan, asystent, z eksp. posp. Poznań, w tym samym charakterze do eksp. tow. Poznań. I/1-E2/19604/28

z dniem 1. 3. 28 r.

Grafka Edmund, st. asystent, ze stacji Leszno do biura O. E. Leszno. I/1-E2/29733/28

Śleboda Józef, st. asyst., z biura O. E. Leszno do eksp. tow. Leszno. I/1-E2/29733/28

Tomczewski Ignacy, asystent, ze stacji Chocicza jako dyż. ruchu do stac. Domanin. I/1-E2 16055/28

z dniem 15. 3. 1928 r.

Śleboda Jan, asystent, ze stacji Leszno jako dyż. ruchu do stacji Czastary. I/1-E2/81942/27

z dniem 1. 4. 28 r.

Bukowski Franciszek, zawiadowca stacji IV kl., w charakterze przydzielonym do eksp. tow. Wolsztyn. I/1-E2/74076/27

Olechnowski Antoni, st. asystent, z eksp. tow. Wolsztyn, jako zawiadowca stacji IV kl. do Rakoniewic. I/1-E2/74076/27

Michalski Michał, asystent, ze stacji Złotniki Kujawskie, jako kierownik ładowni do Wapienna. I/1-E2/71148/27

Tomczak Antoni, asystent z Wapienna, jako dyż. ruchu do stacji Złotniki Kujawskie. I/1-E2/71148/27

Doberstein Feliks, st. asystent, zawiadowca stacji IV kl. w Polanowicach — w tym samym charakterze do stacji Kościelec. I/1-64609/27

Kozłowski Stanisław, asystent, ze stacji Brzoza — jako zawiadowca stacji IV kl. do Polanowic. I/1-64609/27

Zdanowski Franciszek, asystent, zawiad. stacji IV kl. w Grocholinie — jako dyż. ruchu do stacji Janikowo. I/1-4004/28

Helwig Wincenty, asystent, ze stacji Janikowo — jako zawiadowca stacji IV kl. do Grocholina. I/1-4004/28

Przewoźny Józef, zawiadowca stacji IV kl., ze stacji Trzciel w tym samym charakterze do stac. Bąblin. I/1-E2/15223/28

Borowski Antoni, zawiadowca stacji IV. kl., ze stacji Ośno jako dyż. ruchu do Janikowa. I/1-E2/19854/28

Uznanie.

Z powodu ukończenia w dniu 1 marca 1928 25 lat nieprzerwanej pracy w służbie Zarządu kol. wyrażono kier. poc. I kl., **Kazimierzowi Radomskiemu,** ze stacji Poznań imieniem D. K. P. w Poznaniu, szczere uznanie i podziękowanie za nienaganne, sumienne i owocne spełnianie obowiązków służbowych. IV/2-A20/27 379/28

† Zgony.

Rozmiarek Franciszek, prow. masz. II kl. z parow. Jarocin, zmarł w dniu 8. 6. 1928. IV/2-A 21/34058/28

Dzundza Michał, st. asesor, z Wydziału Mechanicznego, zmarł dnia 6. 6. 1928. IV/2-A14/33 839/28

Konkursy.

Na satnowisko zawiad. stacji II kl. w Szamotułach.

Warunki dla ubiegających się VIII. lub IX. grupa uposażenia, posiadanie wymaganych egzaminów i dłuższa praktyka w wykonawczej służbie ruchu, jakoteż przewozowo-kasowej.

Podania należy wnieść na drodze służbowej do Dyrekcji Kolei Państwowych najpóźniej do dnia 10 lipca 1928 r. IV/2-A16/33876/28

W okręgu D. K. P. Gdańsk na stacjach granicznych Strzebielno, Chojnice, Malborg i Miasteczko wakują posady tłómaczy na język francuski i niemiecki.

O stanowiska te mogą się ubiegać pracownicy najwyżej do IX grupy uposażenia i posiadający gruntowną znajomość języków francuskiego i niemieckiego w mowie i piśmie.

Ze względu na brak mieszkań skarbowych pożądani są pracownicy samotni.

Termin wnoszenia podań do dnia 15. 7. 28. IV/2-A14/34 975/28

W Oddziale Drogowym w Chojnicach są do obsadzenia 2 stanowiska kontrolerów drogowych z siedzibą w Czersku i Laskowicach.

O posady te mogą się ubiegać kandydaci, posiadający ukończone studja politechniczne i dłuższą praktykę w wykonawczej służbie drogowej.

Termin składania podań do D. K. P. Poznań IV/2 A 15 upływa z dniem 13. lipca 1928. IV/2-A/1./36 465/28

Ogłoszenie.

Posiedzenie Zarządu i Wydziału Kolejowej Kasy Chorych.

Zarząd Kolejowej Kasy Chorych podaje niniejszem wszystkim członkom Wydziału i Zarządu do wiadomości, że po myśli § 25 ust. 2 statutu odbędzie się zwyczajne posiedzenie Wydziału w dniu 20 lipca 1928 r.

W razie niemożności przybycia członków Wydziału mają stosownie do § 25 ust. 8 przybyć ich zastępcy, których skład został ogłoszony w Dzienniku Zarządzeń Nr. 10 z dnia 24 kwietnia 1926 r. poz. 117.

Wnioski, dotyczące spraw Kolejowej Kasy Chorych mają być po myśli § 25 ust. 4 statutu podpisane prócz wnioskodawcy przez dwóch członków Wydziału i przesłane Zarządowi Kasy najpóźniej do dnia 10 lipca 1928 r.

Jednorazowa zapomoga dla rentobiorców Kasy Emerytalnej dla Robotników P. K. P.
w b. dzielnicy pruskiej.

Zarząd Kasy Emerytalnej dla Robotników K. P. w byłej dzielnicy pruskiej postanowił wypłacić jednorazową zapomogę w terminie do 1-go lipca 1928 r. rencistom, którzy pobierali renty z oddziału „A“ i „B“ Kasy Emerytalnej w dniu 1 stycznia 1928 r., jak również tym rencistom, którzy w dniu tym nabyli prawo do renty.

Zapomoga wypłacona będzie w granicach od 10.— zł do 100.— zł, zależnie od wysokości pobieranej przez poszczególnych rentobiorców renty miesięcznej względnie rent miesięcznych. Wypłata zapomogi nastąpi w dniu 1 lipca 1928 r. za pośrednictwem kas stacyjnych bez względu na to, czy rentobiorca pobierał bieżącą rentę dotychczas przez pocztę, czy też przez kasę stacyjną. IV/3-A41/35 303/28

Wydawnictwo Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.
Drukarnia Robotników Chrześcijańskich, Tow. Akc. w Poznaniu, św. Marcin 37.